

Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій «Зонд»

Аерокосмічне Товариство України

**вул. Велика Васильківська, 57/3,
Товариство «Знання» України, а.229**
www.zond.kiev.ua, <mailto:srcaa@zond.kiev.ua>

ІАТ НТУУ «КПІ» ім. І.Сікорського

Версія для Інтернету

Протокол Засідання Центру №02 (300)

23.02.2022

Список присутніх, що зареєструвалися на засіданні:

1. Білик А.
2. Кнюх О.
3. Філімонов Д.
4. Челомбітко О.
5. Власов А.
6. Коваленко Є.
7. Серж Б.
8. Дмитро Н.

В режимі селектора:

9. Козка А.
10. Кириченко О.
11. Лисюк І.
12. Петров С.
13. Миколишин А.

1. СЛУХАЛИ: Ювілейне 300 засідання і збірник УНДЦА онлайн.

З нагоди засідання УНДЦА №300, Збірник УНДЦА «Аномальні явища: методологія і практика досліджень» - опублікований онлайн!

ПОСТАНОВИЛИ: поширити посилання на збірник на дружніх ресурсах, в подальшому передрукувати частину матеріалів у індексованих виданнях із пограничних областей науки.

2. СЛУХАЛИ: Тренінг по проекту «Щит»

В зв'язку із можливим очікуваним наступом ворога-рф по всій лінії південного, східного і північного кордону, Голова УНДЦА «Зонд» к.т.н., доц. Білик А.С. провів для присутніх лекцію-тренінг **«Самостійна робота із тривожними і стресовими станами»**.

Нижче викладено тези тренінгу:

1) Ознаки сильного стресу:

- втрата сну і апетиту;
- нав'язливі спогади чи уява;
- нічні жахіття від пережитих чи загрозованих подій;
- погіршення настрою при згадці про подію чи думках про імовірні події;
- втрата здатності переживати сильні почуття та емоції, «вигоряння»
- часткове ослаблення пам'яті;
- прагнення уникати думок і відчуттів, пов'язаних із пережитими психотравмами або подіями що можуть статися;
- відчуття «укороченого майбутнього», втрата життєвих перспектив, різке зниження продуктивності
- складнощі з концентрацією уваги; дратівливість;
- лякливність.

При посиленні станів – слід звернутися до психолога чи психотерапевта, якщо є така можливість.

2) Чого НЕ треба робити:

- Заїдати проблеми
- Зловживати хімічними засобами (антидепресанти тощо)
- Намагатися забути у алкоголі, тютюні абощо
- Зависати у негативному інформаційному полі
- Замикатися в собі, самокопатися і відлюдькуватися
- Вивільнювати внутрішню агресію в неекологічний спосіб
- Витрачати час на непродуктивні дії, що посилюють стрес

3) Перші кроки: визнання і прийняття

- Визнати що стрес або тривога є
- Головний ворог – паніка. «Страх – це маленька смерть» Дюна
- Прийняти світ таким, яким він є, але не складати руки
- Працювати з ситуацією, а не проти неї, не «за що», а «для чого»
- Сприймати все, як живий виклик у неймовірній подорожі життя
- Гармонія настає, коли невизначеність стає комфортною
- Любов до світу і до себе, прийняття себе)

Рис.1. Мотивуючі ілюстративні матеріали до тренінгу (скорочено)

4) Інформаційна та дієва екологічність

- Присутність у моменті тут і зараз
- Відстороненість, погляд ззовні, пропорційна адекватна реакція
- Не ширити чутки, не ринути в ілюзії
- Критичне мислення, різні точки зору, чесність із собою
- Пам'ятати, що діє пропаганда та інформаційний тиск ворога
- Зосередження на поточній активності, відчуттях у тілі та об'єктивному сприйнятті оточення
- Робити все, що від тебе залежить, що ти вмієш найкраще, без самокартання. «Роби що маєш і хай що буде» Тамплієри
- Не допускати зривів, відстежуючи свій стан і свідомо знижуючи активність в докритичні моменти

5) Засоби і методи пом'якшення стресових та тривожних станів

1. Фізичні

- Інформаційна аскеза
- Достатній спокійний сон (відсутність збудників, маска, беруші)
- Спорт, регулярна здорова фізична активність (руханка, біг, плавання), танці
- Здорове харчування (фрукти, овочі, каші, горіхи та ін. веган-продукти, уникати сильно солоного, цукрового, смаженого, копченого), в необхідних випадках інтервальні голодування, детокс-чистки... Вітаміни!
- Шоколад, але в міру!)
- Дихальні вправи (наприклад дихання життя за Лосєвим)
- Здорова порція доброго гумору!)
- Чай – ромашка, шавлія, чабер, корінь валеріани, солодка..
- Масаж
- Вправи зі зброєю, бойові мистецтва (не для всіх!)

2. Нефізичні (звичайні)

- Спілкування із живою Природою, на свіжому повітрі
- Довіра Люблячому Світу
- Практика подяки зранку і ввечері за кожен день (5 речей)
- Ритуали ранку (запис сновидінь, заправляти ліжку, ранковий фреш або чай, сніданок, вправи, налаштуватися на роботу..)
- Створення якомога більш безпечного, комфортного середовища, свого простору (прибирання, аромомасла, палички..)
- Саморегуляція, авторелаксація
- Хороші книги, вірші, кінотерапія

- Неконфліктне спілкування, обговорення у дружньому середовищі
- Музика – слухання і музичні інструменти..Будь-яка творчість!

3. Нефізичні (незвичайні)

- Цигун: золота пліть, стовпи, коло...
- Йога, пранаями
- Внутрішня посмішка)
- Перегляд (Кастанеда, Торрес, Лосєв)
- Іонізатор
- Робота зі сновидіннями
- Позитивне налаштування «Так, звичайний для мене світ руйнується, але все ж таки...!»
- Характерницькі техніки - Сполох, Червона дошка, робота із тілесною метафорою тощо
- Відвідання місць сили
- Шаманські засоби (в основному робота несамотійна)
- Мантра молитва медитація

Концентрація (споглядання)

- Однотонне неінформативне тло
- Тиша
- Відсутність збудників та відсторонень
- Зручна позиція, лишається незмінною
- Рівномірне спокійне дихання
- Об'єкт краще нелюдський (кристал кварца, аметиста необроблений, каштан..)
- Погляд незводимо, подовжуємо час без кліпання очима, але без напруження
- Відслідковуємо сторонні думки і відсторонено відпускаємо їх далі, м'яко повертаючи себе до споглядання
- Почати з 5 хв

Медитація

- Сидячі на стільці, спина рівно, маківка тягнеться вгору, підборіддя трохи нахилене вперед
- Плечі опущені вперед і розслаблені
- Стопи повністю на підлозі, не міняти позицію в процесі
- Очі закриті але лишити щілинку, «приспустити завісу», зіниці зведені на переносиці або міжбров'ї
- Язик підпирає небо, долоні на колінах чи посередині відкриті уверх, розслаблені
- Тиша, або спокійна музика без слів, можна аромат
- Повільно вдихаємо впускаючи Світ у себе і видихаємо, віддаючи себе Світу
- Початкова задача – десять вдохів і видохів, далі – 5 або 10 хвилин..
- Можна спробувати Іша-крію.

ПОСТАНОВИЛИ: поширити даний тренінг у відеозаписі та у вигляді презентації для членів і член кинь УНДЦА, а також для широкого загалу.

3. СЛУХАЛИ: Повідомлення про спостереження АЯ та їх аналіз

На пошту Центру прийшов лист від потенційного очевидця. Оригінал докладено:

«Доброго дня. Переглядав старі фото з Криму 2011 р. На одній з панорам побачив дивне зображення здається якогось об'єкту. Панорама складається з декілька кадрів. Об'єкт був тільки на одному.

Подивіться, може Вам буде цікаво.

З повагою, Сергій».

Рис.2. Фото надіслане очевидцем

Заслухані думки учасників засідання, експертів Центру.

ПОСТАНОВИЛИ:

- 1) Явище вважати цілком ототожненим (птахи)
- 2) відправити очевидцю лист-відповідь наступного змісту «Здрастуйте Сергій!

«Дякуємо за Вашу небайдужість!

Ми ретельно розглянули Ваші фото. Якщо Ви не спостерігали об'єкт наживо, то найбільша імовірність, що це – птах, який пролітав поза фокусом камери під час зйомки. Спостерігайте і надалі за небом – воно приховує безліч загадок!».

4. СЛУХАЛИ: Проект «Спадок»: Доповідь по справі «Гіренко».

Із доповіддю виступив Власов Андрій, член і експерт УНДЦА «ЗОНД». Нижче подано стислі тези доповіді:

«Фотосерія Дмитра Гіренка».

4 лютого 1990 року в Сумській області «нерозпізнаний літаючий об'єкт» був спійманий кілька разів об'єктивом фотоапарата. У певній фазі свого польоту НЛО випустив «посадкові опори», однак так і не приземлився.

З розповіді місцевого вчителя фізики Миколи Степановича Загурського:

У нашому селищі Сонячне, починаючи з осені 1989 року, неодноразово відзначалися появи НЛО. Але матеріальне підтвердження зустрічей з НЛО було отримано лише у лютому 1990 року, коли учень 7 класу Діма Гіренко сфотографував "літаючу тарілку"...

Рис.3. Усі 14 кадрів фотосерії оригіналу.

Було проведено експеримент із накладанням фото.

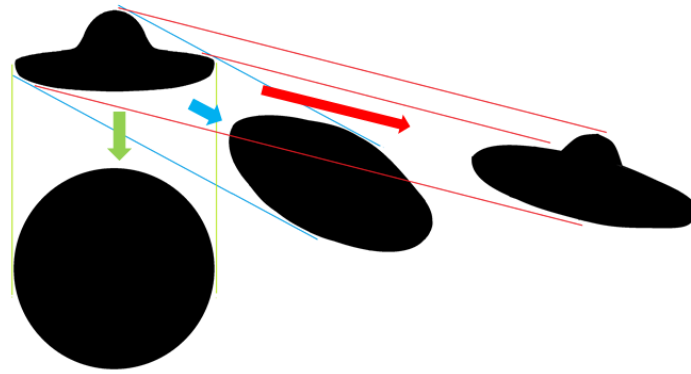

Рис.4. Суміщені кадри з однаковим ракурсом

Встановлено що форма об'єкту незмінна. Також проведено експеримент із пробного фальшування.

Рис.5. Модельний експеримент. Об'єкт довжиною 1 см наклеєно на скло.

Тіло обертання з об'ємом під різними кутами зору кардинально змінює форму, зберігаючи симетрію

Рис.6. Проекційне відношення

Зміна форми об'єкту в залежності від ракурсу

Фотосерія автора 1

Пласке тіло

Фотосерія автора 2

Об'ємне тіло

Фотосерія

Гіренка

Рис.7. Модельний експеримент

Суміщення 3-ох об'єктів двічі

З точки зору Теорії ймовірності –
дуже малоімовірна подія, або
майже неможлива

Рис.8.

Фотосерія автора З

Пласке тіло прикріплено до гілки за допомогою клею

Рис.9.

Висновки:

- 1) За допомогою простих засобів можна швидко зробити вражаючі фейкові свідчення проявів НЛО
- 2) Справу Гіренка можна вважати ототожненою і закритою.

ПОСТАНОВИЛИ:

- 1) Прийняти до відома, винести подяку А.Власову за змістовний кваліфікований аналіз випадку.
- 2) Бути обережними при ототожненні можливих АЯ та використовувати при цьому найсучасніший досвід і приладдя.
- 3) Рекомендувати А.Власову оформити приклад справи для школи «Базис».

5. СЛУХАЛИ: Протоколи засідань Центру за 2021 рік

Наявні Протоколи засідань Центру за 2021 рік. Вони пройшли вичитку і необхідні внутрішні погодження.

ПОСТАНОВИЛИ: Опублікувати протоколи на сайті УНДЦА

6. СЛУХАЛИ: Депонована доповідь Ярошенко Юрій Анатольєвич (по лінії між організаційної співпраці)

Ярошенко Юрій Анатольєвич, ООО «Науково-дослідний інститут прикладної Еніології» прислав в УНДЦА на рецензію свою велику доповідь

«Енергоінформаційні мережі Землі як геопатогенний фактор» Формування енергоінформаційної структури Землі».

Нижче короткі тези з неї для ознайомлення:

Базисною теоретичною основою розуміння явища геопатогенних зон є теорія Н.Ф. Гончаріва, В.А. Макаріва та В.С. Морозова про Ікосаедро-Додекаедричну Структуру Землі (ІДСЗ). Створена на початку сімдесятих років двадцятого століття нашими співвітчизниками, вона своєю геніальною простотою та практичністю, витримавши перевірку часом, заслужила визнання вчених та дослідників усього світу і прижилася під назвою «Сітка». «Стисло, їх теорія стверджує, що ядро Землі є зростаючим кристалом заліза, який наводить у всіх оболонках планети симетрію двох правильних платонових багатогранників - ікосаедра і додекаедра, а також ієрархію підсистем основного поділу, - тому така система отримала назву ікосаедро-додекаеда, тобто ІДСЗ.

Ця теорія відповідає на багато питань геофізики, які важко пояснити в уявленнях офіційної науки, показує закономірний характер розташування всіляких аномалій на Землі і несподівані взаємозв'язки багатьох процесів у природі, причому це все підтверджується новітніми експериментальними даними, космічними спостереженнями та історичними знахідками. Подібні закономірності виявлено не тільки на Землі, і можна говорити, що вони характерні і в глобальних масштабах світобудови».

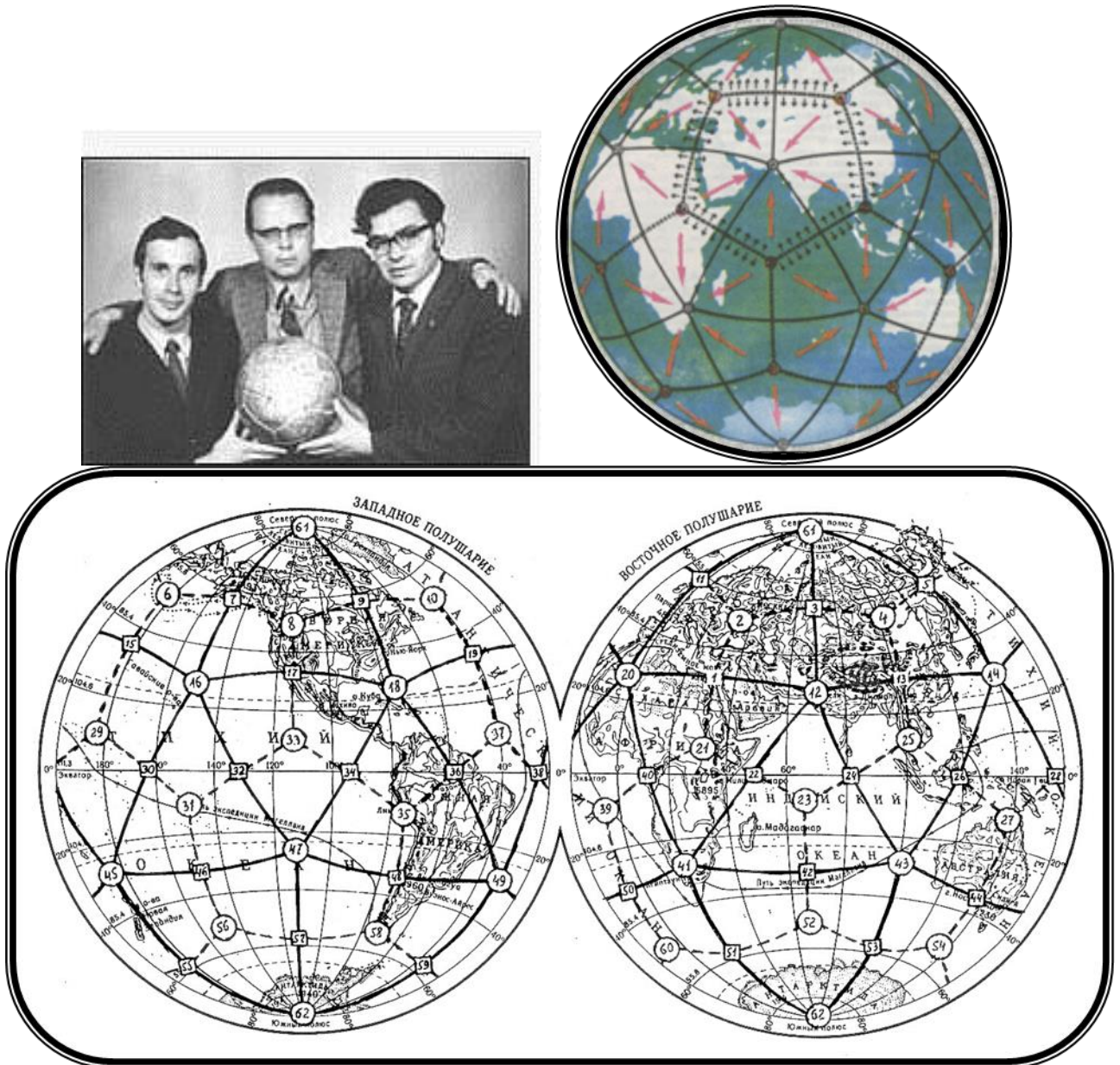

Рис.10. «Сітка» - теорія Ікосаедро-Додекаедричної Структури Землі. Автори: Н.Ф. Гончарів, В.А. Макаров, В.С. Морозов (справа наліво)

Будучи прихильником теорії Гончарова, Макарова і Морозова про ІДСЗ, я все ж таки змушений звернути увагу на деякі наукові факти, що вносять корективи в цю досить струнку систему. І, відразу ж маю обмовитися, що ці поправки вимушено використовуються мною не для дискредитації теорії ІДСЗ, а виключно через те, що неминучий поступальний розвиток наукової думки рухає саму науку про Землю, яка будується на ґрунтовному фундаменті, в який вклали свій камінь і видатні вчені, дослідники невідомого Гончаров Н.Ф., Макаров В.А., Морозов В.С. І я цілком упевнений, що й самі засновники цієї теорії сьогодні внесли б деякі зміни до її суті.

Основою теорії ИДСЗ є припущення авторів у тому, що земне ядро, має ікосаедро-додекаэдрическую форму, генерує, з особливих властивостей кристалів, за своїми межами і вершинам потік енергії, формує лежить на поверхні земної кулі відповідні рельєфообразуючі, тектонічні та інші прояви.

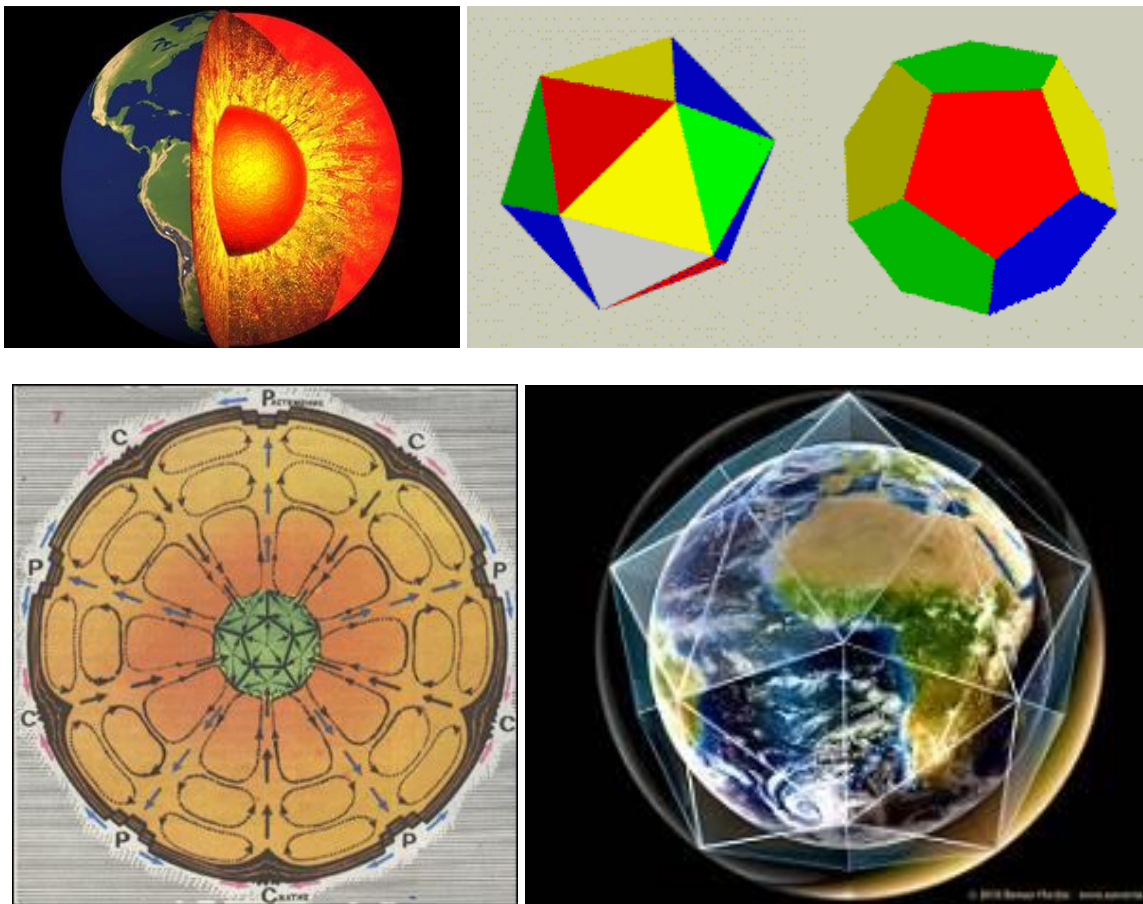

Рис.11.

«Виходячи з принципу симетрії Кюрі-Шафрановського про взаємодію кристала і навколишнього середовища, ми припустили, що внутрішнє ядро планети - кристал у формі додекаедра, що росте наводить ту ж симетрію в оболонках планети, в тому числі і в земній корі.

Передбачуваний "двигун" загальнопланетарного механізму, що формує симетрію кристала додекаедра в земній корі, отримав всебічне теоретичне підтвердження у процесі вивчення нових досягнень у кристалографії. Згідно з цими даними, поверхня зародка кристала вже має власний потенціал, дальність дії якого зростає зі зростанням граней кристала і тим самим збільшує протяжність власного силового поля. Доведено, що для зростання кристала не обов'язкова участь зовнішніх сил, кристал сам активний і головний учасник явища, який організує процес зростання і створює квазікристалічні структури на певній відстані від поверхні кристала відповідно до своєї симетрії».

У променях кристала Землі. Гончаров Н.Ф., Макаров В.А., Морозов В.С.

Журнал «Техніка - молоді», 1981 № 1, стор 40-45,

рубрика «Доповіді лабораторії Інверсор», доповідь №74.

Випромінювання ребер та вузлів (вершин) ікосаедро-додекаедра стимулює утворення в земній корі покладів корисних копалин, зумовлює маршрути сезонної міграції пташиних зграй та рибних косяків і навіть визначають місця зародження вогнищ людської цивілізації. Практичне застосування цієї теорії з прорахунком її рівня дев'ятої підсистеми, тобто. до масштабів міських кварталів Кривого Рогу своєю наочністю переконують у її працездатності.

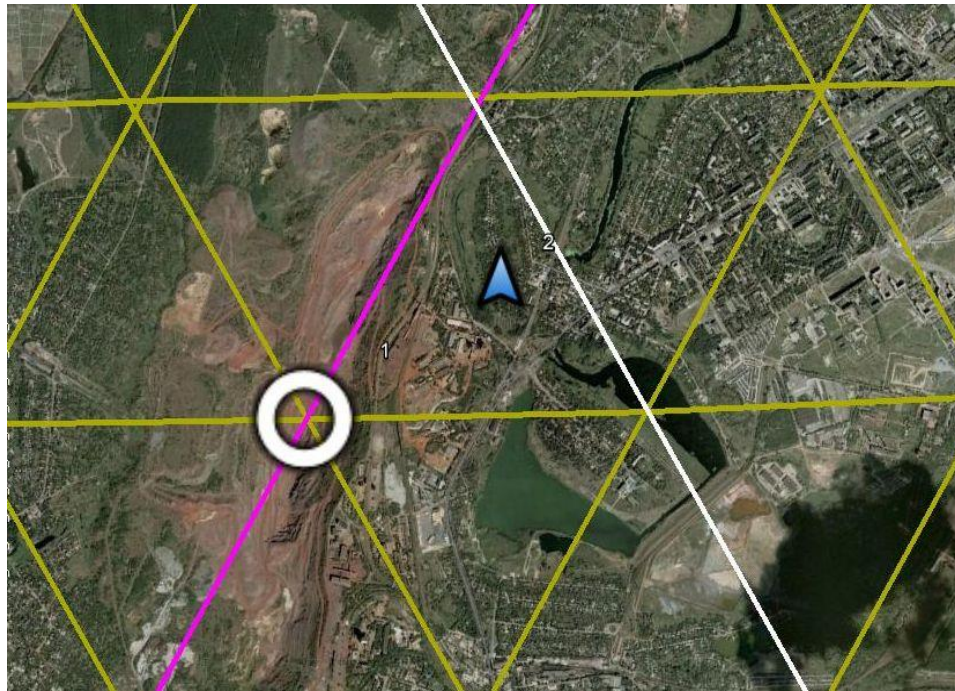

Рис.12.

Привертає увагу вузол ИДСЗ №1 (ранг додекаедричної системи умовно не показаний). Всі рудні кар'єри Криворіжжя лежать строго по осьовій лінії ікосаедра, а найглибші і, отже, концентровані зони рудних відкладень припадають на вузли системи. Мітка №2 звертає нашу увагу на рельєфотвірну силу енергетичної мережі ИДСЗ. На цьому знімку проглядається як меандр старого русла річки Саксагань (зараз вона на цій ділянці захована в бетонні труби водяного колектора) тяжіє до вузла системи.

І так, загострюю вашу увагу: автори теорії ИДСЗ виходять з того, що в основі всіх внутрішніх і зовнішніх процесів, що відбуваються в межах нашої планети (відразу обмовляються – не тільки нашої) лежить ікосаедро-додекаедричні форма ядра.

Фактом є те, що достовірно науково наявність у Землі твердого ядра була підтверджена лише у 2005 році. І відразу пішов потік інформації, що розкриває багато «серцевих» таємниць нашої планети.

Дослідження останніх років висвітлили такі аномалії земного ядра, які змусили засумніватися в істинності уявлень про внутрішній устрій і функціонування внутрішніх оболонок Землі, у тому числі і ядра. Французькими вченими було виявлено, що сейсмічні хвилі, що перетинають східну півкулю внутрішнього (твердого) ядра, проходять земну твердь швидше за західну. Класичні теорії Землі базуються на постулаті симетричності, однорідності та стабільної консервативності внутрішнього ядра. Допускалася лише думка про його повільне зростання за рахунок конвективного осаду при охолодженні речовини зовнішнього ядра.

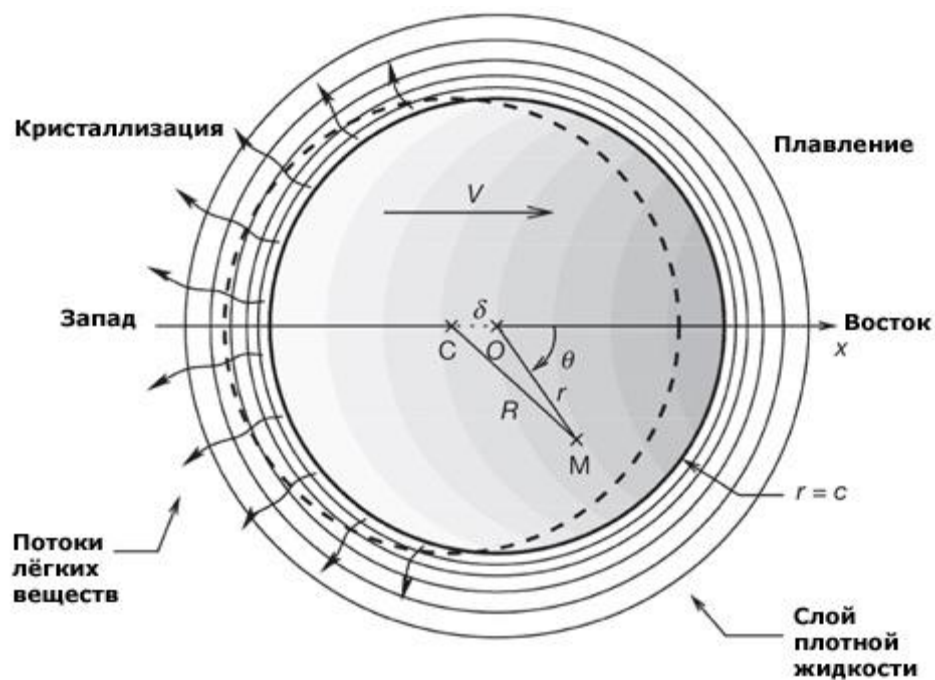
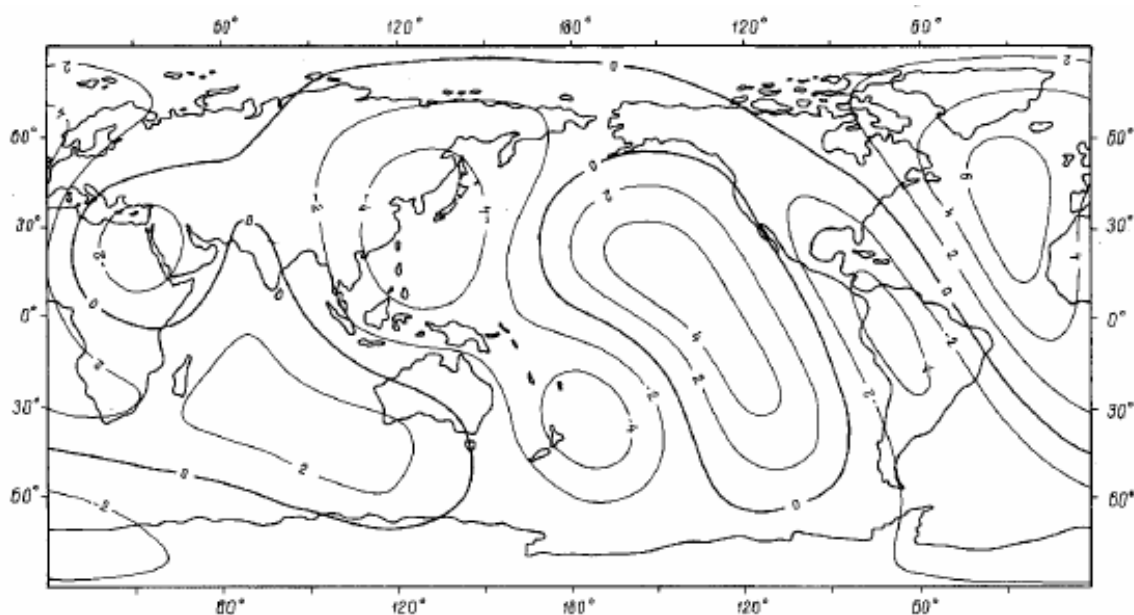

Рис.13.

Найпростіші розрахунки показують, якщо виходити з екваторіального радіусу геоїду, що дорівнює 6378,245 км, що $(C=2\pi R)$ довжина кола Землі по екватору дорівнює 40074,51335 км. Одна 360 частина кола дорівнює у разі 111,31 км. Це якраз та відстань, на яку зміститься точка п, «випромінювач» на поверхні ядра Землі, щодо точки «проекції» n1 на поверхні кори. При діаметрі вузла основної системи ИДСЗ в 300 км догляд зони убік становитиме 1/3 діаметра вузла на рік, чого немає ні масштабі основної системи, ні рівні підсистем малого рангу. Як ви знаєте, Бермудський трикутник за всю історію спостережень цієї аномалії зі свого місця не пішов. Він і нині там, де був триста років тому.

Проведена наприкінці 80-х А. Дивонским та її колегами сейсмічна томографія земного ядра показала, що його поверхня не рівна і у ньому існують помітні відхилення від рівноважної постаті еліпсоїда обертання, досягають близько 6 – 10 км.

Виявлені нерівності на поверхні земного ядра, найімовірніше, відзначають собою коріння висхідних і низхідних конвективних потоків у нижній мантиї, як і передбачалося нами раніше (1974, 1979) ще задовго до відкриття самих нерівностей. Справді, під низхідними конвективними потоками, тобто. під більш важкими ділянками мантиї обов'язково повинні виникати мантийні виступи або коріння низхідних потоків, вдавнені в речовину ядра, а під висхідними потоками, навпаки, має спостерігатися підйом поверхні ядра.

Спробу пояснення походження сітки Хартмана зробив Ю.А. Бабіків. Не можна назвати його аргументацію безперечною, але піонерам завжди нелегко. Ті, хто шукає, надаю право самим судити про правоту його гіпотези. Я зверну вашу увагу на такі моменти. Образно поєднати суму космічних і внутрішньопланетарних випромінювань у їхньому зовнішньому прояві на поверхні Землі (відповідно до теорії Ю.А. Бабікова) у вигляді енергетичних смуг можливо через доступну аналогію – дзеркальну кулю на танцювальному майданчику.

І роль дзеркальної кулі у нашому прикладі гратиме тверде земне ядро. Проекція його "зайчиків" буде на внутрішній поверхні земної кори. Приблизно цей образ ілюструє теорію Ю.А. Бабікова. Мене, як і його хвилює той факт, що в інтернеті, пресі і навіть у фундаментальних наукових дослідженнях «...матеріалів багато, непрямих, що описують зовнішній прояв феномену та його дію, а суті (механізму, причинності існування цього явища) – немає. Немає пояснення самої природи явища, звідки впливає – чому саме сітка? Чому вона пов'язана із Землею? Чому в ній є відхилення, різнополярність зон? Чому має місце добове "дихання", пов'язане з обертанням Землі по відношенню до Сонця, чому сітка та її параметри залежать від конкретного місця, і чому, зрештою, на місцеві параметри сітки впливає діяльність людини? І, тим більше, я вітаю його (Ю.А. Бабікова) спробу дати наукове обґрунтування причинності появи цих енергетичних утворень.

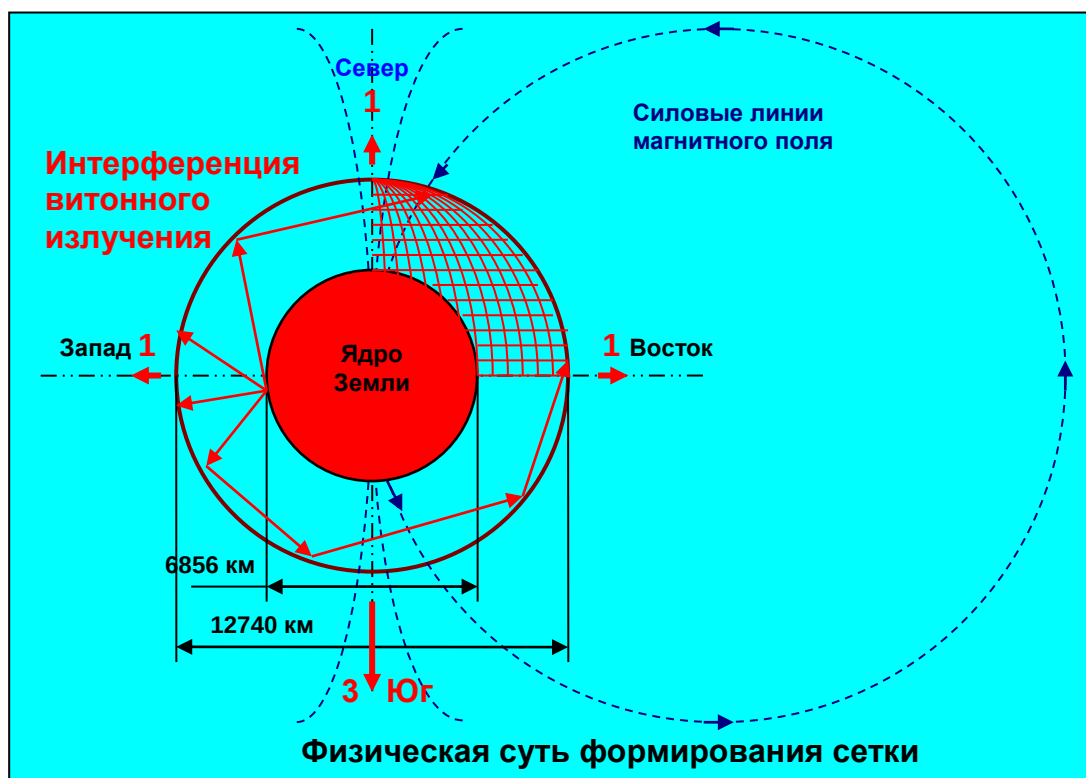

Рис.15.

«Оскільки це сфера, і світло йде у всіх напрямках, вздовж і впоперек, то рано чи пізно все випромінювання прийде в рівноважний стан, при якому його інтерференційна картина на внутрішній сфері кори Землі дасть СІТКУ «ЯКІХ СТОЯТЬ» ХВИЛ ВИПРОМІНЮВАННЯ». Це квінтесенція теорії Ю.А. Бабікова. Але погодиться з нею я категорично не можу, хоча б через те, що він не враховує неоднорідність внутрішньої будови Землі та багатьох інших внутрішніх та зовнішніх умов, які будуть розглянуті далі.

«Ця сітка «стоячих» хвиль утворилася на корі, і, природно, «прив'язана» до неї і обертається разом із корою. І на цій сітці вузли «стоячих» хвиль створюватимуть не лише прямокутну сітку, а й діагональну. І для цієї сітки кора Землі практично прозора.

Це поле витонного випромінювання – визначається лише методами біолокації, впливає лише живу природу. Більше того, версію інтерференції вітронного випромінювання на внутрішній поверхні сфери кори Землі підтверджує ще й те, що воно не однаково інтенсивно по основним азимутам – на Півдні середня інтенсивність вітронного випромінювання втричі вища, ніж з інших боків світла.

Крім того, в моїй теорії будови Землі прямо йдеться про 77-метровий «ватний» шар попелу, що підстилає кору планети зсередини, якраз на межі твердої кори та газової мантиї – це якраз зона множинного відображення, заломлення та інтерференції вітронного випромінювання.

Тепер знову зверніть свою увагу на схематичний малюнок стоячої хвилі. Верхня напівхвиля - ("горб") має знак плюс "+", а нижня ("впадина") - знак мінус "-". Так само і сітка Хартмана... Зона – позитивної «стоячої» вітронної хвилі дає правостороннє торсійне поле за знаком «+», корисне людині, А негативна «впадина» - лівостороннє торсійне поле, шкідливе для людини.»

http://voprosy.babikov.com/Articles/2008-05-31-Setka_Hartmana.html

Вигляд енергетичних сіток Хартмана і Куррі багатьох наводить на думку про їхнє інтерференційне походження.

Інтерференційну природу енергоінформаційних мереж підтримує Марк Клінкер. Mark Krinker Member of Advisory Committee for Department of Electrical Engineering, City College of Technology, CUNY, New York, USA

Наявність сіток вперше було встановлено дослідниками в першій половині ХХ століття методами біолокації, і пізніше - приладовими методами (прилади ПА-1 і ВЕГА). У разі електронних інструментів йдеться про фіксування певної періодичної електромагнітної структури.

На думку дослідників, ефект спочатку викликається інтерференцією земних поверхневих акустичних хвиль (ПАР), хвилі Релея та Лява, з вертикальною та горизонтальною поляризацією відповідно. Джерелом ПАР можуть бути коливання земних надр, що виходять із рідкого ядра Землі. Ці хвилі поширюються зі швидкістю 2-5 км/сек. Суперпозиція хвиль створює інтерференційну сітку механічних деформацій лежить на поверхні земної сфери.

На користь складно-структурної інтерференційної картини говорить різноманітність розмірів осередків, утворених енергетичною сіткою. Авторами наводяться сітки розміром 16 на 16 м (Wittman, Curry), 4 на 4 м (Peyre) та 2.5 на 2 м (Hartmann). Розміри сіток зменшуються у міру наближення на північ. Остання обставина може пояснюватися плескатістю земної кулі: у міру наближення на північ різниця ходу хвиль зменшується і розмір інтерференційного осередку (накладення двох інтерференційних картин) зменшується.

З матеріалів II міжнародної науково-практичної конференції «Торсійні поля та інформаційні взаємодії – 2010», Тамбов, 28-29 вересня 2010, ТДТУ – 2010

Одним з основних аргументів, що закликає до диспуту по суті теорії Ю.А. Бабікова, є не розкритість питання діагональних мереж та одного з найважливіших моментів у теоріях ІДСЗ та різних інтерпретаціях теорії ГПЗ – наявність підструктурних утворень у будь-якій системі – чи то ІДСЗ, мережі Хартмана, Куррі чи якихось інших. Бо вирішення

глобальних питань, за всієї їх важливості, не може мати виходу до повсякденних та повсюдних проблем багатьох мільйонів людей, які проживають або працюють поза зонами та вузлами основних структурних утворень типу Бермудського трикутника.

У зв'язку з прив'язкою основних земних функціональних проявів, таких як земний магнетизм, сейсмічність, формо- та рельєфоутворення, розподіл магнітних та інших аномалій до земного ядра, то змушений відразу визнати, що серед його дослідників немає єдиної думки ні про його хімічний склад, ні про форму, ні про швидкість та напрямок його обертання. У разі інформаційного дефіциту ми спробуємо максимально логічно ув'язати між собою вже відомі факти.

Постулат перший, на якому базується теорія ІДСЗ, форма твердого земного ядра - ікосаедро-додекаедр. Жодна із сучасних теорій чи навіть просто припущень геофізиків цього постулату не підтримує. Воно, звичайно ж, сферичне (діаметр його становить приблизно 2414 кілометрів), хоч і з кубічною кристалічною структурою, а не ікосаедро-додекаедричний (за формою). Та це, швидше за все, і не можливо через певні фізичні умови існуючих у глибинах Землі. Гігантський тиск у глибинах планети у поєднанні з високими, аналогічними сонячним температурами робить матеріал земного ядра пластичним, а це у поєднанні з різницею у швидкостях обертання твердого ядра та інших оболонок землі – чим вища оболонка, тим більше різниця швидкостей обертання – неодмінно дасть ефект наждачної паперу. Адже є теорії, і Ю.А. Бабіков теж висловлює такі погляди, <http://babikov-prometey.narod.ru/>

що тверде ядро обертається у протилежний («в роздрату») бік від напрямку обертання Землі. А це може призвести до посилення, назовемо це умовно, наждачного ефекту для ікосаедро-додекаедричної ФОРМИ ядра. Тому нам доведеться оперувати терміном не ікосаедро-додекаедрична форма, а ікосаедро-додекаедрична структура твердого ядра.

Абсолютна більшість дослідників сходяться на думці, що внутрішнє – тверде – ядро Землі складається із заліза, а рідке – зовнішнє – із розплаву заліза та нікелю. Але далі в думках учених спостерігаються деякі розбіжності. На думку багатьох дослідників, зокрема, О.Л. Кускова – доктора геолого-мінералогічних наук та доктора геолого-мінералогічних наук А.А. Кадика залізо внутрішнього ядра Землі з об'ємно-центрованої форми кристала (модифікація альфа Fe) див. Нижченаведений малюнок при тисках більше 100 кбар трансформується в щільноупаковану форму епсилон Fe, гексагональну структуру, стійку при високих температурах, характерних для внутрішніх шарів Землі. Вони дотримуються думки, що як зовнішнє, і внутрішнє ядро складаються, переважно, з альфафази заліза, але у різних агрегатних станах. Фізичні властивості заліза (щільність, температура плавлення) при параметрах, прирівняних до параметрів земного ядра, моделювалися теоретично та перевірялися експериментально. Про це дослідники заявили в одній із ТБ передач.

Є й інша думка. Тверде залізне ядро Землі має кристалічну структуру з об'ємноцентрованими кубічними ґратами (в одному осередку такої решітки атоми розташовані по кутах куба і ще один атом — у центрі куба). Такого висновку дійшли дослідники з Упсали та Стокгольма.

«Ще в 2003 році Йоханссон і його колеги опублікували роботу, в якій пояснювали, як анізотропія (Анізотропія (від давньогрецького *ἄνισος* — нерівний і *τρόπος* — напрямок) — неоднаковість властивостей середовища, наприклад, фізичних: пружності, електропровідності звуку або світла та ін за різними напрямками всередині цього середовища, на противагу ізотропії) ядра пов'язана з його структурою.

Тепер вони склали комп'ютерну модель, що показала поведінку ядра при різній його кристалічній будові. Комп'ютер обчислював реакцію на пружні хвилі кількох мільйонів атомів, що сильно взаємодіють один з одним, що досить багато для узагальнення результатів чисельного експерименту на все ядро. "Ми виявили, що об'ємноцентровані кубічні ґрати з атомів заліза є єдиною структурою, яка може відповідати даним експериментальних спостережень", - заявив Берґе Йоханссон. При цьому професор

підкреслив, що велика діагональ цих ґрат орієнтована паралельно осі обертання планети. Раніше передбачалося, що кристалічні ґрати ядра Землі має гексагональну структуру.» Свої розрахунки та висновки вчені опублікували у журналі Science.

Тепер настав час розглянути питання проекції цієї ОЦК (об'ємноцентрованої кубічної) решітки на поверхню земної кори.

Правомірність постановки питання щодо впливу ядра Землі на всю планету, я думаю, ні в кого не викликає сумнівів. Розміри земного твердого ядра можна порівняти з розмірами нашого супутника – Місяця та взаємодія таких мас, а діаметр ядра збільшується щорічно на 1 мм, є безперечним. Але нас цікавить малюнок енергетичних мереж, спроектований на Землі - і роль випромінювань ядра у разі пріоритетна. Хоча залишається відкритим питання про співвідношення у системі Ядро – Всесвіт.

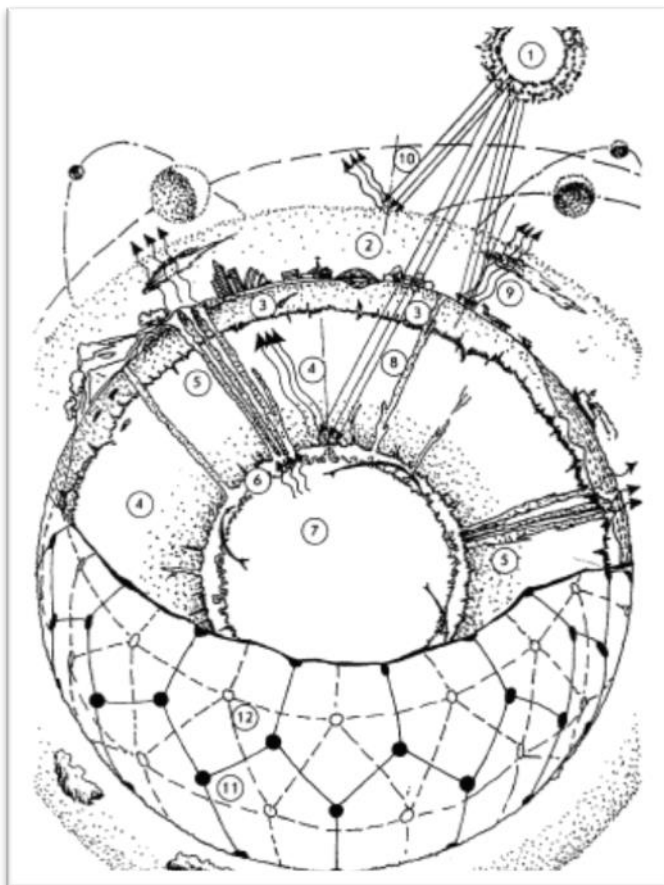

Рис.16.

Теорія мантійних каналів, яку беруть на озброєння Михайло Юрійович Лимонад та Андрій Іванович Циганов у своїй роботі “Живі поля архітектури” (Обнінське видавництво «Титул» 1997), не пояснює суворої структури та системності енергетичних та аномальних зон.

Голографічна модель світу може дати відповідь на багато питань про його будову та закони його функціонування.

Одним із найдивовижніших властивостей голографічної моделі є те, що в основі хвильової моделі нашої планети лежать Платонові тіла або правильні багатогранники. Маса Землі постійно зростала. Тому хвильова модель планети у своєму розвитку послідовно перетворювалася з монополя (одна сфера) на диполь (дві сфери), потім на тетраедр (чотири сфери), з тетраедра на куб (шість сфер), потім на октаедр (вісім сфер), на додекаедр (12 сфер) та ікосаедр (20 сфер). Для кожного з них були свої умови формування планети, тому кожен із багатогранників визначав черговий етап розвитку планети відповідно до своїх індивідуальних особливостей.

Одним із найдивовижніших властивостей голографічної моделі є те, що в основі хвильової моделі нашої планети лежать Платонові тіла або правильні багатогранники. Маса Землі постійно зростала. Тому хвильова модель планети у своєму розвитку послідовно перетворювалася з монополя (одна сфера) на диполь (дві сфери), потім на тетраедр (чотири сфери), з тетраедра на куб (шість сфер), потім на октаедр (вісім сфер), на додекаедр (12 сфер) та ікосаедр (20 сфер). Для кожного з них були свої умови формування планети, тому кожен із багатогранників визначав черговий етап розвитку планети відповідно до своїх індивідуальних особливостей. <http://merkab.narod.ru/index.html>

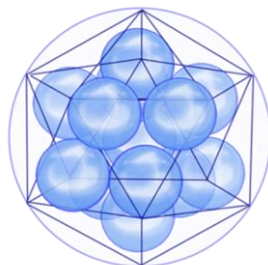

Рис.17. Квантування хронооболон по горизонталі. При цьому утворюються фігури, які ми називаємо – диполь, квадруполь, гексаедр (куб)

Фізичний вакуум ми представляли у вигляді середовища заповненого не проявленими баріонними кубиками. У кожній вершині такого куба міститься одна з частинок баріонного октету. Рух вільної частинки в такому середовищі є рядком, що біжить в електронному табло. Ми бачимо рядок, що рухається, завдяки тому, що лампочки загораються поперемінно. У вакуумі відбувається те саме. Від точки до точки такого середовища передається інформація про актуалізовану частинку. Коли у вакуумі під впливом зовнішніх полів мимоволі народжуються пари частинки і античастинки, можна припустити, що зовнішня енергія витрачається те що, щоб запалити пару «лампочек» чи частинок, куди вистачає енергії.

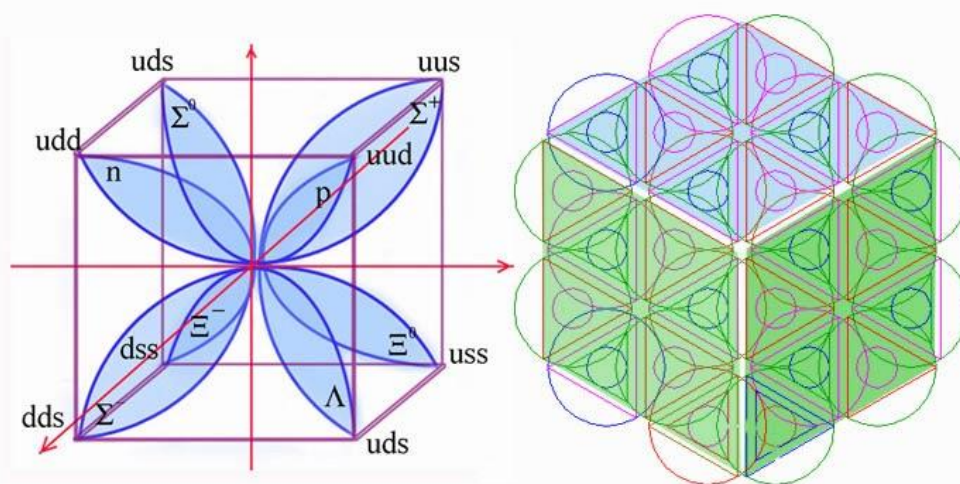

Рис.18. Баріонний кубик та його диференціація за корпускулярно-хвильовою ознакою

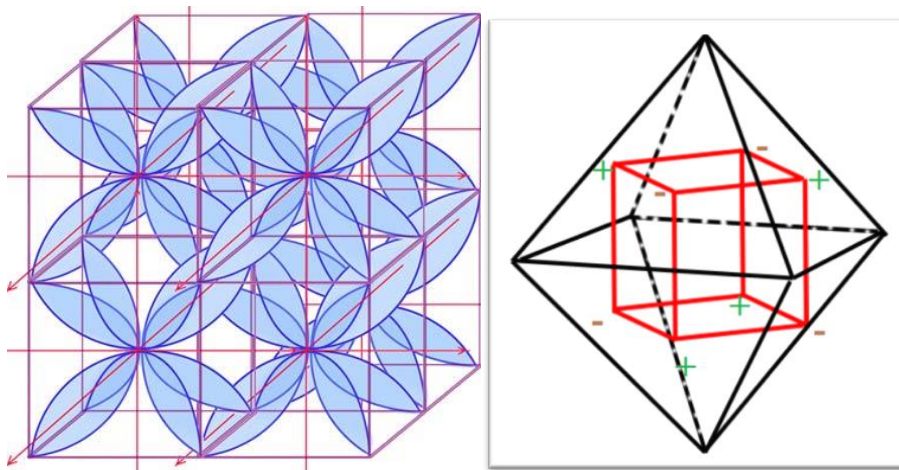

Рис.19. Заповнення простору баріонними кубиками; прообраз Землі

Полярності вершин енергетичного куба планети, хай і трохи перебільшено, ілюструють наявність позитивних і негативних зон Землі, включаючи такі феномени як Бермудський трикутник та його діаметральний побратим – Море Диявола.

Октаедр і куб легко перестояються один в одного, тоді центр кожної грані одного багатогранника стає вершиною іншого багатогранника. Незважаючи на те, що хвильова форма Землі є октаедром, тим не менш, кубічна форма проявляє себе в структурах планети не менш активно. Тому більш правильно хвильову форму планети було б називати кубічно-октаедричною.

Є підстави припустити, що Полярна шапка Сатурна так само сформована не під впливом будь-яких простих метеорологічними умовами, а під впливом більш глибинних і універсальних енергоінформаційних факторів.

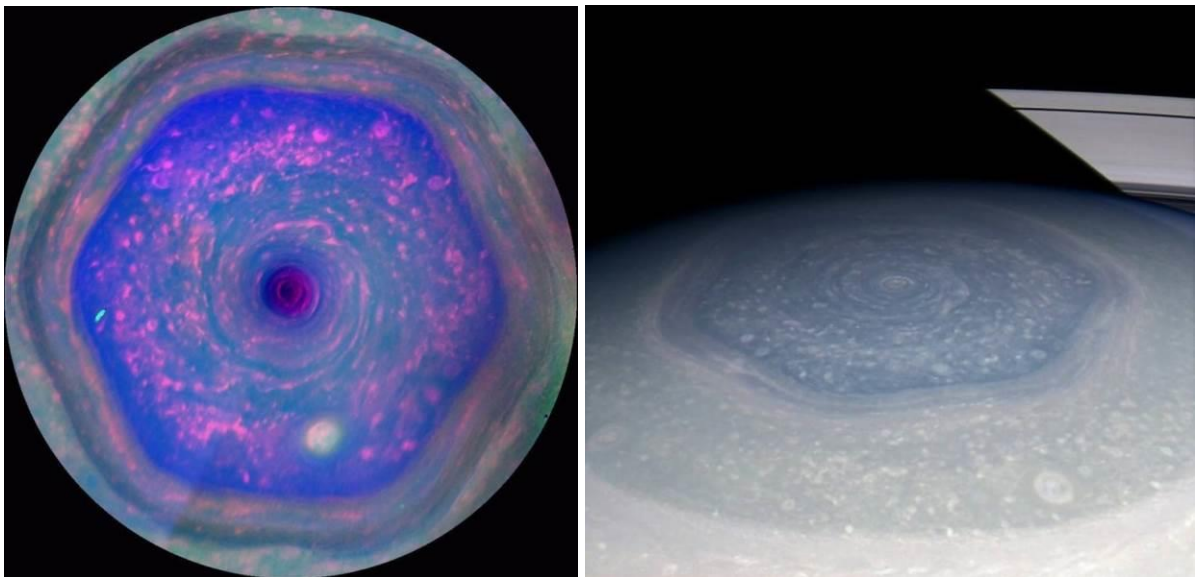

Рис.20.

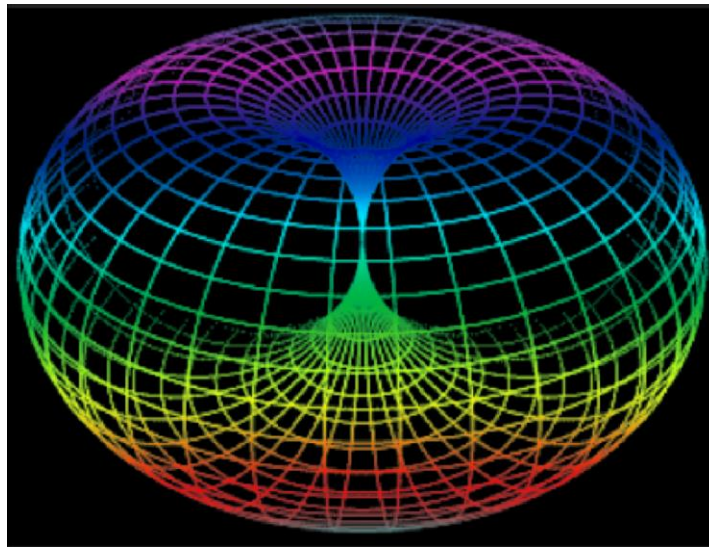

Рис.21.

Можна лише припустити, що тороїдальність магнітного поля Землі добре синтезується з голографічною теорією формування її матеріальної оболонки і за деяких умов зйомки дозволяє зафіксувати наявність такої структури в полярних областях Землі.

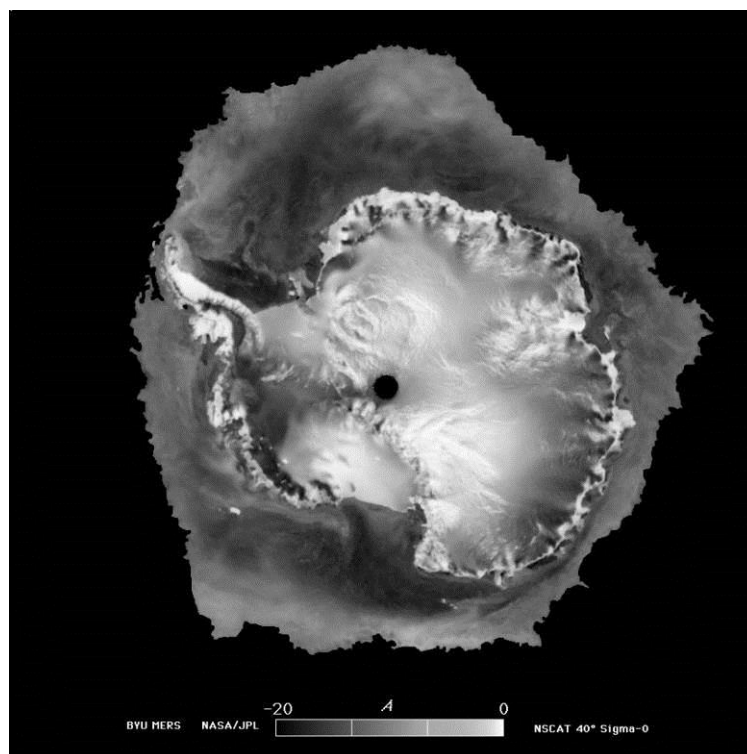

Рис.22.

Реальним підтвердженням справедливості цієї теорії, підтриманої та дослідженнями російського вченого Н.А. Ярославцева (монографія «Про існування багаторівневих пористих енергоінформаційних структур» Омськ – 2005) можуть бути космічні фотографії Землі, викладені у програмі Google Earth. На фотографіях певного району Землі, виявлених автором під час роботи з цією програмою, за певного дозволу зареєстровані об'ємні енергоінформаційні освіти, які добре ілюструють викладені вище теоретичні побудови.

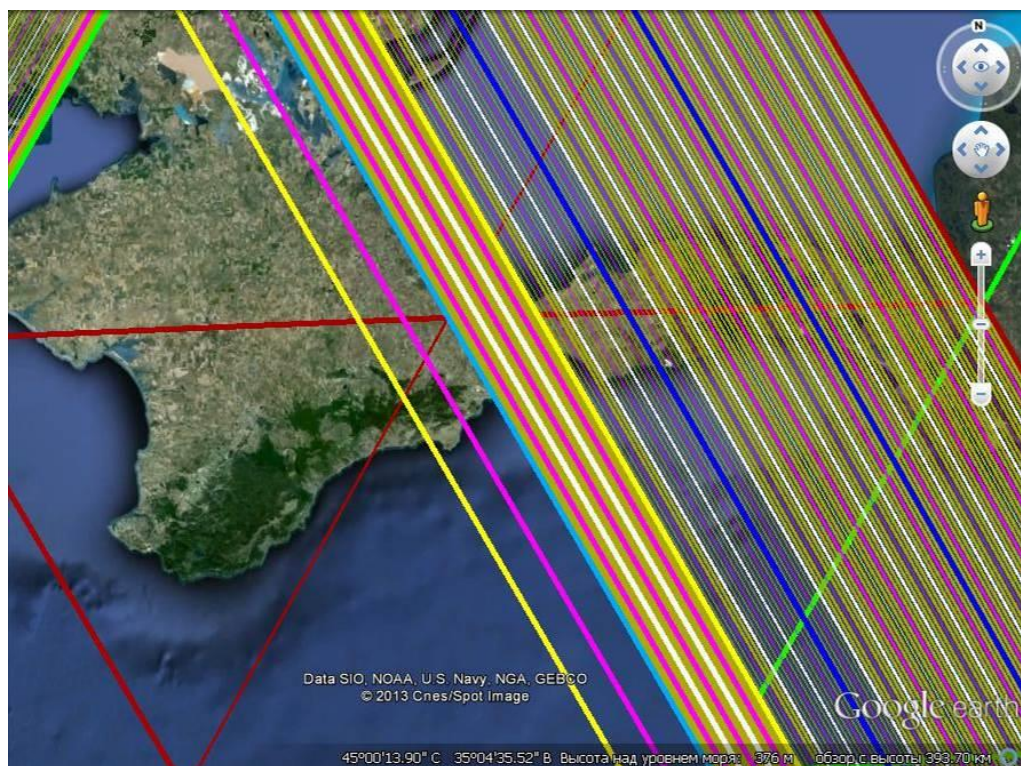

Рис.23.

У своїй роботі «Геофізичні передумови формування мереж Хартмана (Мережа G)» - Матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції «Торсійні поля та інформаційні взаємодії 2014 р. Москва 20-21 вересня» Москва – 2014 р. автор довів електромагнітну природу існування осередків простору на базі.

Просторові осередки в площинній проекції, представлені як мережа Хартмана, мають не просто лінії, що умовно з'єднують «Вузли» мережі, а об'ємні структури – «стінки», що мають просторові розміри, що відповідають ієрархічному рангу, рівню цієї структури і товщина їх обумовлена рівнем сонячної активності. при зростанні сонячної активності спостерігається прямо пропорційне зростання товщини стінок осередків). Загальновідомим фактом є біолокаційний доказ зростання товщини стін мереж Хартмана – Куррі – Вітмана залежно від рівня ієрархії осередків цих мереж.

Цей факт - факт просторового збільшення стін мережі в залежності від ієрархічного рівня осередку відзначався і засновниками теорії ІДСЗ Гончаровим-Макаровим-Морозовим. За їх даними http://www.lachugin.ru/science/idsz1_15.htm товщина ліній першої (основної) ієрархічної структури – 300 км. Але, слід зазначити, що розрахунки дослідники робили виходячи з обсягу сфери Земної кулі. У Всесвіті існують осередки на багато порядків об'ємніші.

Розмова про це йде для того, щоб використати цю інформацію для пояснення, або спроби пояснення одного дуже цікавого явища, явища, що отримало назву Ефект Джанібєкова.

Володимир Олександровичу Джанібєкову належить відкриття одного цікавого ефекту, названого його ім'ям – т.зв. ефект Джанібєкова, який був виявлений ним у 1985 році, під час свого п'ятого польоту на кораблі «Союз Т-13» та орбітальній станції «Салют-7» (6 червня – 26 вересня 1985 року).

Ефект Джанібєкова полягає в дивній поведінці тіла, що обертається, в невагомості. Коли космонавти розпаковували доставлений на орбіту вантаж, їм доводилося відкручувати звані «баранчики» – гайки з вушками. Варто вдарити по вушку баранчика, і він сам розкручується. Потім, розкрутившись до кінця і зіскочивши з різьбового стрижня, гайка продовжує, обертаючись, летіти по інерції в невагомості (приблизно як пропелер, що обертається). Так ось, Володимир Олександрович зауважив, що пролетівши приблизно

40 сантиметрів вушками вперед, гайка раптом здійснює раптовий переворот на 180 градусів і продовжує летіти в тому ж напрямку, але вже вушками назад і обертаючись в інший бік. Потім, знову пролетівши сантиметрів 40, гайка знову робить перекид на 180 градусів і продовжує летіти знову вушками вперед, як і так далі. Джанібеков неодноразово повторював експеримент, і результат незмінно повторювався. Загалом, гайка, що обертається, що летить в невагомості, здійснює різкі 180-градусні періодичні перевороти кожні 43 сантиметри. Також він пробував замість гайки використовувати інші предмети, наприклад, пластилінову кульку з приліпленою до неї звичайною гайкою, яка так само, пролетівши деяку відстань, робила такі ж раптові перевороти.

Саме періодичність перетину Землею просторових площин Всесвітньої пористої структури, на думку автора, пояснюється періодичністю усунення магнітних полюсів Землі і, тим паче, періодичні великі Апокаліпсиси, пов'язані з різким, практично одномоментним зміщенням магнітних полюсів Землі.

Рис.24. Чарунковість Всесвіту на знімках НАСА

<http://www.wallpaperpin.com/imageres/1280x720-nasa-crab-nebula-space/>

Висновок.

Наявність просторових осередків, що є своєрідним енергоінформаційним макро і мікро каркасом Всесвіту, дозволяє правильно організувати місце існування людства, вивчивши просторово географічні аномалії, і свідомо враховуючи імовірнісні прояви фізичних явищ, включаючи і так звані кротові нори».

Це конче необхідно для адаптації людини у просторі Землі та здійснення науково-практичної діяльності людства у ближньому та далекому Космосі. Практика досліджень геопатогенних зон Землі показує - наскільки небезпечним може бути тривале перебування людини чи високотехнологічного устаткування особливих вузлових точках простору. Вихід з ладу техніки та захворювання людей – найчастіше зумовлені проявом фізичних законів у поки що незвіданих енергоінформаційних структур реального, матеріального світу. Постановці на порядок денний вивчення таких енергоінформаційних структур та присвячено цю роботу.

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти до відома, рекомендувати автору оформити статтю на основі представленої доповіді, на державній мові, дослідивши більше сучасних світових наукових матеріалів з геофізики та із уникаючи посилань на російські джерела.

7. Різне

7.1. На 19 березня 2022 року заплановано традиційний спільний семінар із космобіологів, робоча назва «Астроекологія: від рекультивациі до тератрансформації». Тематики з якими може виступити УНДЦА ще розглядаються, але це можуть бути «Позаземні або паралельні світи і цивілізації»; «Можливість існування міфологічних істот (ельфів тощо) на Землі та екологічні моделі цивілізацій».

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти остаточне рішення на наступному засіданні.

7.2. Виступили два потенційних очевидці: Серж Б. – мандрівник, який у 2008 році під час подорожі у Камбоджу бачив привида наживо; Дмитро Н. бачив колись НЛО але не пам'ятає деталей.

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти до відома, рекомендувати потенційним очевидцям згадати деталі своїх спостережень.

8. СЛУХАЛИ: Відносно наступного Засідання. Запропоновано провести наступне Засідання Центру орієнтовно 20.03.2022 року.

ПОСТАНОВИЛИ: Організаційно підготувати наступне Засідання Центру орієнтовно 20.03.2022 року.

Голова Центру

Другий заст. голови Центру, зав. інформаційно-технічного відділу

к.т.н., доц. Білик А.

Кириченко О.